सुवृत्तास्तारयन्तीह दुर्वृत्ता मज्जयन्ति च। सुवृत्तो भव राजेन्द्र पाण्डवान्प्रति मानद।
अधर्षणीयः शत्रूणां तैर्वृतस्त्वं भविष्यसि। श्रीमन्तं ज्ञातिमासाद्य यो ज्ञातिरवसीदति।
दिग्धहस्तं मृग इव स एनस्तस्य विन्दति। पश्चादपि नरश्रेष्ठ तव तापो भविष्यति।
तान्वा हतान्सुतान् वापि श्रुत्वा तदनुचिन्तय। येन खट्वां समारूढः परितप्येत कर्मणा।
आदावेव न तत् कुर्य्यादध्रुवे जीविते सति। न कश्चिन्नापनयति पुमानन्यत्र भार्गवात्। १४७५
शेषसम्प्रतिपत्तिस्तु बुद्धिमत्स्वेव तिष्ठति। दुर्य्योधनेन यद्येतत्पापन्तेषु पुरा कृतं।
त्वया तत् कुलवृद्धेन प्रत्यानेयं नरेश्वर। तांस्त्वं पदे प्रतिष्ठाप्य लोके विगतकल्मषः।
भविष्यसि नरश्रेष्ठ पूजनीयो मनीषिणां। सुव्याहृतानि धीराणां फलतः परिचिन्त्य यः।
अध्यवस्यति कार्य्येषु चिरं यशसि तिष्ठति। असम्यगुपयुक्तं हि ज्ञानं सुकुशलैरपि।
उपलभ्यञ्चाविदितं विदितं चाननुष्ठितं। पापोदयफलं विद्वान् यो नारभति वर्द्धते। १४८०
यस्तु पूर्व्वकृतं पापमविमृष्यानुवर्त्तते। अगाधपङ्के दुर्म्मेधा विषमे विनिपात्यते।
मन्त्रभेदस्य षट् प्राज्ञो द्वाराणीमानि लक्षयेत्। अर्थसन्ततिकामश्च रक्षेदेतानि नित्यशः।
मदं स्वप्नमविज्ञानमाकारं चात्मसम्भवं। दुष्टामात्येषु विश्रम्भं दूताच्चाकुशलादपि।
द्वाराण्येतानि यो ज्ञात्वा संवृणोति सदा नृपः। त्रिवर्गचरणे युक्तः स शत्रूनधितिष्ठति।
न वै श्रुतमविज्ञाय वृद्धाननुपसेव्य वा। धर्म्मार्थौ वेदितुं शक्यौ वृहस्पतिसमैरपि। १४८५
नष्टं समुद्रे पतितं नष्टं वाक्यमशृण्वति। अनात्मनि श्रुतं नष्टं नष्टं हुतमनग्निकं।
मत्या परीक्ष्य मेधावी बुद्ध्या सम्पाद्य चासकृत्। श्रुत्वा दृष्ट्वाऽथ विज्ञाय प्राज्ञैर्म्मैत्रीं समाचरेत्।
अकीर्त्तिं विनयो हन्ति हन्त्यनर्थं पराक्रमः। हन्ति नित्यं क्षमा क्रोधमाचारो हन्त्यलक्षणं।
परिच्छदेन क्षेत्रेण वेश्मना परिचर्य्यया। परीक्षेत कुलं राजन् भोजनाच्छादनेन च।
उपस्थितस्य कामस्य प्रतिवादो न विद्यते। अपि निर्मुक्तदेहस्य कामरक्तस्य किं पुनः। १४९०
राजोपसेवितं वैद्यं धार्म्मिकं प्रियदर्शनं। मित्रवन्तं सुवाक्यञ्च सुहृदं परिपालयेत्।
दुष्कुलीनः कुलीनो वा मर्य्यादां यो न लङ्घयेत्। धर्मापेक्षी मृदुर्ह्रीमान् स कुलीनशताद्वरः।
ययोश्चित्तेन वा चित्तं नैर्भृत्तं निर्भृतेन वा। समेति प्रज्ञया प्रज्ञा तयोर्म्मैत्री न जीर्य्यति।
दुर्बुद्धिमकृतप्रज्ञं च्छन्नं कूपं तृणैरिव। विवर्जयीत मेधावी तस्मिन्मैत्री प्रणश्यति।
अवलिप्तेषु मूर्खेषु रौद्रसाहसिकेषु च। तथैवापेतधर्म्मेषु न मैत्रीमाचरेद्बुधः। १४९५
कृतज्ञं धार्मिकं सत्यमक्षुद्रं दृढभक्तिकं। जितेन्द्रियं स्थितं स्थित्यां मित्रमत्यागि चेष्यते।
इन्द्रियाणामनुत्सर्गे मृत्युनाऽपि विशिष्यते। अत्यर्थं पुनरुत्सर्गः सादयेद्दैवतान्यपि।
मार्द्दवं सर्व्वभूतानामनसूया क्षमा धृतिः। आयुष्याणि बुधाः प्राहुर्मित्राणां चापि मानना।
अपनीतं सुनीतेन योऽर्थं प्रत्यानिनीषते। मतिमास्थाय सुदृढां तदकापुरुषव्रतं।